

A Fővárosi Ítéltábla az Oppenheim Ügyvédi Iroda (...., ügyintéző: dr. Éless Tamás ügyvéd) által képviselt felperes neve(felperes címe) kérelmezőnek az S.B.G.&K. Ügyvédi Iroda (...., ügyintéző: dr. Szamosi Katalin ügyvéd) által képviselt alperes neve(...) ellenérdekű fél ellen a Magyar Szabadalmi Hivatal védjegytiltási eljárásban hozott határozatának megváltoztatása iránt indított ügyében a Fővárosi Bíróság 2011. november 11. napján kelt, 1.Pk.23.372/2011/3. számú végzése ellen az ellenérdekű fél 4. sorszáma alatt előterjesztett fellebbezése folytán meghozta az alábbi

v é g z é s t :

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság végzését helybenhagyja.

Kötelezi az ellenérdekű felet, hogy a kérelmezőnek 15 napon belül fizessen meg 12 700 (Tizenkétezer-hétszáz) forint másodfokú eljárási költséget.

Az ellenérdekű fél kérelmére 9 000 (Kilencezer) forint szükségtelenül lerótt illeték visszatérítésének van helye.

A végzés ellen nincs helye fellebbezésnek.

I n d o k o l á s

Az elsőfokú bíróság - megismételt eljárásban hozott - végzésével megváltoztatta a Magyar Szabadalmi Hivatal (a továbbiakban: Hivatal) védjegy oltalmát részben törölő számú határozatát és az ellenérdekű fél tiltási kérelmét elutasította. Kötelezte az ellenérdekű felet, hogy a kérelmezőnek 15 napon belül fizessen meg 104 000 forint eljárási költséget.

Nem osztotta a Hivatal álláspontját abban, hogy a kérelmező javára ... 13-i elsőbbséggel a Nizzai Megállapodás 16., 18., 25. és 35. osztályaiban lajstromozott „PHILOSOPHY OF SHERPA” szóösszetételt tartalmazó ábrás védjegy árujegyzékéből a védjegyek és a földrajzi árujelzők oltalmáról szóló 1997. évi XI. törvény (Vt.) 33. § (1) bekezdésének a) pontja, 8. §-ának a) pontja, valamint 4. § (1) bekezdésének b) pontja alapján, a 25. osztály áruai tekintetében helye van az oltalom törlésének, mert az árujelző az összetéveszthetőségig hasonló az ellenérdekű fél korábbi elsőbbségű, ugyancsak a 25. osztályban oltalom alatt álló ... nemzetközi lajstromszámú „SHERPA” ábrás védjegyével.

A tényállásban ismertette, hogy mivel a hivatali eljárásban a kérelmező kérte az ellentartott védjegy magyarországi tényleges használatának az igazolását, az

ellenérdekű fél erre vonatkozóan a következő okiratokat csatolta: K/3. szám alatt egy összesítést a M... H... megrendeléseiről, K/4. és K/6. szám alatt angol nyelvű termék katalógus oldalak, K/5. szám alatt a termékekről készült színes fotók.

Tekintettel arra, hogy az összetéveszthetőséget megelőzi a védjegyhasználat kérdése, az elsőfokú bíróság elsőként azt vizsgálta, hogy a csatolt iratok kellően alátámasztják-e az anterior védjegynek a Vt. 18. § (1) bekezdésének megfelelő tényleges belföldi használatát. Utalva az Európai Bíróság gyakorlatára (C-40/01. számú ANSUL ügy) rámutatott, hogy ennek megállapításánál az árujegyzékben szereplő áruk jellegéből kell kiindulni. Ténylegesnek az olyan használat minősül, ami nem szimbolikus, nem csupán a kizárólagosságból fakadó jogok fenntartását célozza, hanem megfelel a védjegy alapvető funkciójának, azaz a fogyasztó számára garantálja az áru eredetének azonosságát, ezáltal lehetővé teszi, hogy az adott terméket az összetévesztés veszélye nélkül megkülönböztesse az egyéb eredetű termékektől. Rögzítette, hogy miután a törlési kérelem ... 18. napján került előterjesztésre, ezért a használat szempontjából a 2004. június és 2009. június közötti időszak a releváns. Ennek okán a szolgáltatott dokumentumoknak az ezt megelőző időre vonatkozó részeit figyelmen kívül hagyta.

A K/3. jelzésű Metro megrendelési listán szereplő kódok, termék nevek, márka megjelölések, szezonkódok, valamint a K/4. és K/6. számú katalógusban látható termékek egybevetésével arra a következtetésre jutott, hogy az irányadó időszakban egyedül a 2009-es nyári kollekcióhoz tartozó, ... kódszámú férfi papucson olvasható az ellentartott védjeggyel megegyező „SHERPA” megjelölés, amiből 624 pár volt a rendelés. A 2008-as nyári kollekcióban szereplő ... jelzésű pólókon, illetve a ... jelzésű nadrágokon látható „Sherpa Trail” megjelölések tekintetében a védjegyhasználatot nem fogadta el, mert a „Sherpa” szó nem felel meg a Vt. 18. § (2) bekezdésének a) pontjában írt azon feltételnek, hogy a lajstromozott alaktól csak a megkülönböztető képességet nem érintő elemekben tér el, ugyanis eltérő szó- és ábrás, illetve más védjeggyel kombinált környezetben szerepel, emellett igen eltérő betűtípussal van kialakítva. A cseh és lengyel M... áruházakat feltüntető katalógus oldalakat a magyarországi használat igazolására alkalmatlannak ítélte. A többi termék és a megrendelési lista között nem talált kapcsolatot, a K/5. számú színes fotóknak pedig önmagukban nem tulajdonított bizonyító erőt. Kifejtette, hogy mivel a megrendelést a kérelmező előadásán kívül más bizonyíték nem támasztotta alá, ezért kétséget kizáróan az sem állapítható meg, hogy a termékekkel a fogyasztók ténylegesen találkoztak, és ezen keresztül a védjegy betöltötte származásjelző funkcióját. A feltételezhetően megrendelt 624 pár férfi papucs ugyanakkor nem bizonyít olyan mérvű és volumenű használatot, ami az ANSUL ügyben kifejtett elvárásoknak megfelelne.

Mindezek alapján a bizonyítékok Pp. 206 §-ának (1) bekezdése szerinti értékelésével az elsőfokú bíróság arra a meggyőződésre jutott, hogy nem nyert igazolást az ellenérdekű fél védjegyének tényleges használat, ezért törlési kérelme nem foghatott helyt.

A döntés ellen az ellenérdekű fél jelentett be fellebbezést, amiben a végzés megváltoztatásával a megváltoztatási kérelem elutasítását kérte.

Álláspontja szerint az adott esetben a védjegy alapvető származási funkciójával kapcsolatos használat, figyelemmel a kialakult európai bírósági gyakorlatra is, mindenképpen megvalósult. Hangsúlyozta, hogy amennyiben a védjegyet az áruk vagy szolgáltatások azonosítására használják, a tényleges használat meglétét már minimális volumen esetén is meg kell állapítani, és a jelen ügyben ez nem vitásan megállapítható. Vitatta az elsőfokú határozatnak a használat megfelelősége körében tett megállapításait, mert tévesen értékelte úgy, hogy ... jelzésű pólókon és a ... jelzésű nadrágokon a „SHERPA” elem a megkülönböztető képességet érintő mértékben tér el a lajstromállapottól, mivel a védjegyfunkciót nem a kialakítás módja, hanem maga a szó hordozza. E körben hivatkozott a Fővárosi Ítéltábla 8.Pkf.26.369/2008/3. számú döntésében kifejtettekre. Annak sincs jelentősége, hogy a védjegy egyéb elemeket is tartalmazó környezetben, vagy más védjeggyel együtt jelent meg, mivel a megjelölések szinte soha nem önállóan láthatóak. Kiemelte, hogy a kérdéses termékeken a védjegy egyetlen elemét sem hagyták el, pusztán kis mértékben eltérő írásmóddal jelentették meg, ami nem minősülhet a megkülönböztető erőt érintő változtatásnak, amit a Belső Piaci Harmonizációs Hivatal gyakorlata is alátámaszt. Megjegyezte, hogy a katalógusokban és a rendelési listán feltüntetett termékek termékcsaládot alkotnak, és az azokba tartozó termékek mindegyikén megjelenik az ellentartott védjegy. Így van ez a ..., ... és ... kódszámú esőkabátok esetében is, így a termékcsaládba tartozó esőkabátok megrendelése a lista alapján igazolt. Érvelése szerint a K/5. szám alatti fényképeket szintén figyelembe kell venni, ezek megmutatják, hogy a védjegy a termékeken olyan helyeken is feltüntetésre került, amelyek a katalógusban értelemszerűen nem figyelhetők meg, így a márka jelző és tájékoztató címkéken is jelen van. Hozzátette a megrendelések rendszerességéből az is levonható, hogy nem egy szimbolikus, a védjegyjogok fenntartását célzó használatról van szó, hiszen a katalógusokból kitűnően a „SHERPA” megjelölés 2003-tól 2009-ig különböző termékcsoportokon folyamatosan feltüntetésre került, ami bizonyítja, hogy a használat megfelel a Vt. 18. §-ában előírt feltételeknek.

A kérelmező fellebbezési ellenkérelme az elsőfokú végzés helybenhagyására irányult, annak helyes indokaira tekintettel. Fenntartotta és megismételte, hogy a feltárt iratok nem alkalmasak a tényleges használat igazolására, az ellenérdekű fél sem szerződéssel, sem megrendelési lappal vagy számlával nem támasztotta alá a M... megrendeléssel kapcsolatos előadását.

A fellebbezés nem alapos.

Az elsőfokú bíróság a tényállást kellő mélységben feltárta, abból a jogszabályoknak és a védjegyjogi gyakorlatnak megfelelően helyesen jutott arra a következtetésre, hogy az ellenérdekű fél védjegye bizonyított tényleges használat hiányában nem eredményezheti a támadott védjegynek a 25. osztályban történő törlését.

Döntésével és részben indokaival a másodfokú bíróság egyetértett, az alábbiak szerint.

Az eljáró bíróság helytállóan tekintette a törléshez szükséges összetéveszthetőség előkérdésének az ellentartott védjegy Vt. 18. § (1) bekezdésében írt használatának a bizonyítását. Az adott esetben azonban a másodfokú bíróság - eltérően az elsőfokú bíróságtól - elsősorban nem a használat kis volumenét tekintette ügydöntőnek, hanem a tényleges használat igazolásának a hiányát. A fellebbezési ellenkérelemmel egyetértve a másodfokú bíróság sem látta megfelelőnek az ellenérdekű fél által szolgáltatott bizonyítékokat. Alappal hivatkozott a kérelmező arra, hogy a bizonytalan eredetű megrendelési lista, illetve a katalógusok és a fényképek önmagukban nem igazolnak tényleges használatot, mert közöttük nem lehet közvetlen összefüggést teremteni, ezért azokból nem lehet megalapozott következtetést levonni a védjegy tényleges piaci jelenlétére.

Az eljárásban a Pp. 164. §-ának (1) bekezdése értelmében az ellenérdekű felet terhelte annak bizonyítása, hogy védjegyét olyan módon használta, hogy arról a fogyasztók őt ismerhetik meg, hogy a megjelölést tévedhetetlenül hozzá köthetik. Ebben a körben közvetlen bizonyítéka van szükség, az nem elégséges, ha olyan okiratokat szolgáltat, amelyekből pusztán adatok olvashatók ki, de semmilyen módon nem igazolják annak a tényét, hogy a bennük szereplő termékek a valóságban is eljutottak a fogyasztókhoz, tehát kikerültek az üzletekbe, és ott találkozhattak velük és ezen keresztül a rajtuk található jelzésekkel, megjelölésekkel is megismerkedhettek. Ezt számlával, szállítólevéllel vagy bármilyen más árumozgást igazoló okirattal a kérelmező alátámaszthatta volna, hiszen maga érvelt a megrendelések 2003. óta tartó folyamatosságával.

Az ellenérdekű fél által csatolt megrendelési lista (K/3.) és a katalógusok (K/4. és K/6.) adatai alapján teremthető összefüggés a termékkódok és a termékek között, azonban a megrendelési lista dátum, aláírás vagy pecsét nélküli és nem bizonyítja, hogy a megrendelés és annak alapján a védjeggyel ellátott áruk forgalmazása ténylegesen megtörtént. A csatolt dátum nélküli fényképek (K/5.) a környezet felismerhetősége nélkül olyan termékeket mutatnak, amelyeken szerepel a védjeggyel azonos megjelölés, de nem igazolják, hogy a termékek forgalomba kerültek, sem a védjegyhasználat helyére, sem idejére adatot nem tartalmaznak. Erre tekintettel a fellebbviteli bíróság nem fogadta el a forgalmazás, illetve a belföldi piacon való tényleges megjelenés bizonyítására alkalmasnak a csatolt bizonyítékokat.

Mindezek alapján a másodfokú bíróság a Vt. 79. §-án és a Pp. 259. §-án keresztül alkalmazott Pp. 253. §-ának (2) bekezdése szerint az elsőfokú bíróság érdemben helyes végzését helybenhagyta.

Az eredménytelenül fellebbező ellenérdekű fél a Vt. 86. § (1) bekezdésének utaló szabálya és a Pp. 78. §-ának (1) bekezdése alapján köteles megfizetni a kérelmezőnek a másodfokú eljárással felmerült költségét, ami a képviselőjét ellátó

ügyvéd áfával növelt munkadíját foglalja magában. Ennek megállapításánál a másodfokú bíróság a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. §-ának (1), (3)-(5) bekezdéseit alkalmazta.

Az ellenérdekű fél tévedésből kétszeresen róta le a fellebbezési illetéket, ezért az Itv. 80. § (1) bekezdésének i) pontja szerint kérelmére 9 000 forint illeték visszatérítésének van helye.

Budapest, 2012. április 5.

. Lesenyei Terézia s.k.
a tanács elnöke

. Pullai Ágnes s.k.
előadó bíró

Dr. Békefiné dr. Mózsik Tímea s.k.
bíró

A kiadmány hitelül:
bírósági ügyintéző